

Lírai lakoma

A *Késsel és villával* című verseskönyv – a Térey-öszöndíjas Czilli Aranka kovásznai költő, író, tanár legújabb, idén megjelent kötete – olyan, akár egy üvegcsse különleges esszenciálisolajkeverék. Minden cseppje fontos, minden szó, sor, strófa lényeges. Minden csepp eljut valahová mélyen a lelkünkbe, az érzelmvilágunkba, és ott hat, ahol kell.

A négy fejezetre tagolt könyv mondanója olykor felráz a hétköznapi ránk rakta közönyből, fásultságból, hol a lelkünkbe facsar, hol meg felemel. Sok minden terítékre kerül, hiszen „csak késsel és villával ehetjük meg egymást” (*Különös lakoma* – a kötet utolsó verse). Családi kapcsolatok, egymáshoz fűző-

dő kötelékek, amelyekhez hozzátartozik a képmutatás és a szeretet, a fájdalom és az öröm. Az esszenciában megtalálható a lét jó néhány nagy kérdése, a külső és belső tájak megkapó szépsége, az elmúlás melankóliája, szereteteink elvesztése, a szülőföld, a hit motívuma.

Az első rész a *Térkép*. E furcsa lelki térkép a grafitvonalak mint az elmúlás létrafoakai, itt van a mindenség ragyogása és sötétsége, emlékek lapulnak meg a villa hegyén, a tányér peremén, leejtett falatok faltján. Egy anya, kinek arca tükör: „anyácska, sápadó gyermekem / pusztulunk lassan, mint vízben a rozsdás kések.” Magam elé képzelhetem az idő smaragdzöld kacagását, valakit, aki „talpat és lelket gyógyított”. Hiánnyá hegesedik az álom; „üzemanyag híján / a jövőt mint egy álmotuzást / lemondjuk.”

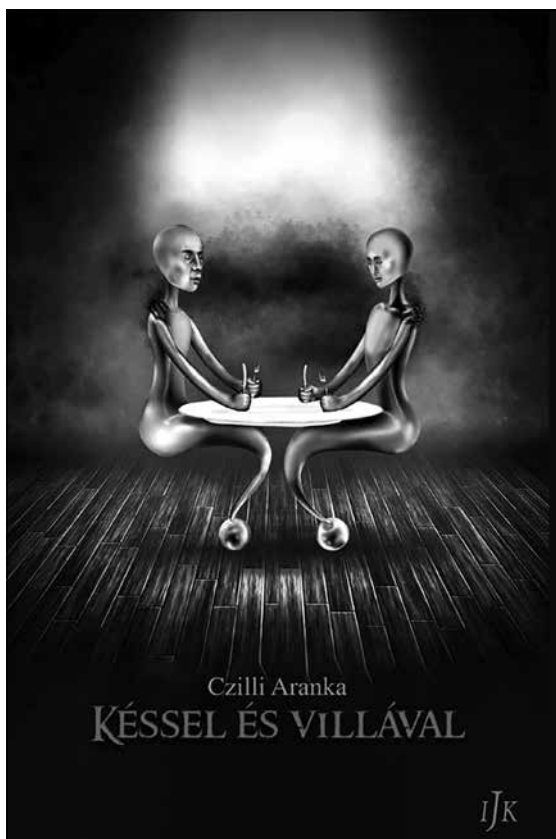
A második fejezet, a *Titkok* megmutat megannyi kiváltságos pillanatot. Azt, hogy szépen is lehet. Élni. Szeretni. Ahol „A boldogság / egy fa árnyékában lakik”. A *Szomjas vándor monológjából* megtudjuk, miért nem hálnak benne szomjan a remények. És itt található a pillanatok üveggömbjei és vízcsepp-tükrői, a hazatérés megnyugvása, a rejtőzködő isten, a múlt fájdalmait jelző mérföldkövek, az idő mint elnyűtt pulóver és a múlt idővé lett férfiak.

A harmadik rész a *Lakoma*: levegővételnyi értelemkeresés, mindent átjáró hiány, szoltársors a bizalomról, a felnőtté válás és világűrnyi magány súlya. És a szeretni akarásba beleposhadó ember fohásza: „Istenem, adj könnyeket, / hogy legalább egy felhőt / rásírhassak erre az égre!”

A negyedik fejezet a *Körforgó*, melyhez hozzátartozik a 24 strófás *Adventi kalendárium*, a csokorba kötött jégvirág, a napfelkelte fényes csodája, az ölelések mint csodaszép díszek. S a már említett *Különös lakoma* a legvégén: „Bekebelezni azt kell, / ami nem ízlik.”

A könyvet kézbe venni is öröm. Elegáns fekete, a borítón Ördög Fanni ötletes, kifejező grafikája. Kívánom, hogy minél több olvasó izlelje, kóstolja, érezze e versek zamatát.

Tóth Hajnal

A *Késsel és villával* az Irodalmi Jelen Könyvek sorozatban jelent meg 2022-ben a budapesti Művészeti és Irodalmi Jelen Kft. gondozásában, szerkesztette Varga Melinda